

Nathalie

Natuurgeweld is echt om de hoek

Cabaretier Nathalie Baartman legt vanuit Borne de vinger op wat ons bezighoudt.

Terwijl NSC, BBB en de PVV het Europese klimaatplan Green Deal willen vertragen, verzwakken, respectievelijk opheffen, zit er in het Duitse Beieren een vrouw in een boom. Niet omdat ze voor haar cursus praktiserend Sjamanisme op bezwerende wijze contact zoekt met de innerlijke kracht van een oude beuk. Niet omdat ze verstopte aan het spelen is met haar echtgenoot die luidkeels roept: 'Acht, negen, tien. Wie niet weg is, is gezien. Ik kom.'

Nee, deze vrouw wandelde in de bossen van Beieren en zag plots in de verte een vloedgolf naderen. Toen dacht ze niet: 'Geen probleem, zwemmen is ook leuk!' Nee, ze werd ter plekke eekhoorn en schoot uit pure paniek de bladeren in. En toen zat ze gevangen in de hoogste takken en keek ze toe hoe het water gestaag steeg. Drie meter onder haar voeten spartelde een everzwijn. Even vroeg ze zich bevreesd af of zo'n everzwijn ook behept is met klautercapaciteiten. Ze gunde zo'n varkensachtige heus een kans op overleving, maar vond het ongemakkelijk om haar huidige vluchtpositie te moeten delen met een zompig zoogdier.

Niet veel later ging het beest kopje onder en zag ze hoe het bruut meegesleurd werd met de kracht van het wassende water. Een siddering schoot door haar lijf. En toen moest het donker nog beginnen

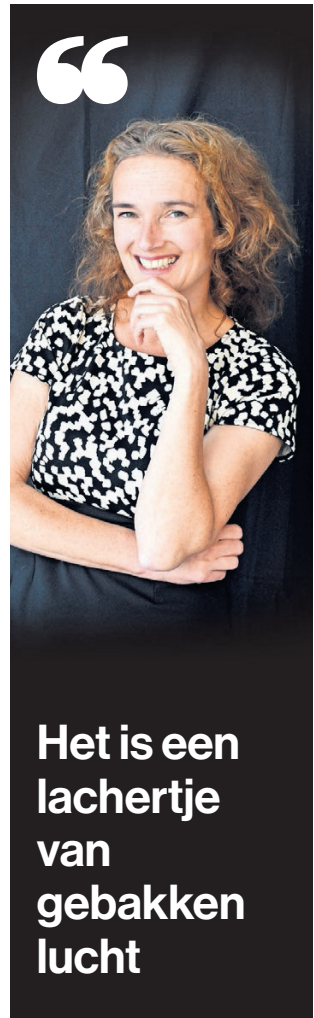
'Niet in slaap vallen.' Dat waren de meest luid klinkende woorden die 's nachts haar hoofd vulden. 'Als je slaapt, verslappen je spieren en val je naar beneden in deze bosrivier.' Al was het moeilijk slaap vatten met natte voeten. Sterker nog; het koude water klotste inmiddels tegen haar navel. Telkens de zorg: 'Als deze tak het maar houdt!' Een dag later kwam de verlossende helikopter.

Natuurgeweld is niet meer slechts voorbehouden aan 'ver-weg-staten' als Haïti en Pakistan. Natuurgeweld is hartstikke om de hoek. Natuurgeweld wordt vaste prik in menig Europese zomervakantie op ANWB-camping 'de Aardverschuiving' of bungalowpark 'Bosbrand'. Dit is klimaatverandering anno 2024. 'Ach ja, van alle tijden...', huichelde

Caroline van der Plas onlangs, ... 'dinosaurussen zijn immers ook uitgestorven.' 'Ammehoela', zeg ik dan, 'lees eens een fatsoenlijk klimaatrapport in plaats van te blijven zwelgen in het benauwde behoud van eigen mestoverschot'. De opwarming der aarde gaat sneller dan ooit. Als we niks doen tegen klimaatverandering, sterft een derde van alle dier- en plantsoorten deze eeuw nog uit. Met alle gevolgen van dien.

Maar terwijl muggen, hoornaars en slakken zich een brutale weg banen door het menselijk leefgebied en volop profiteren van de grillige weeromstandigheden en het verontwaardigd tekort aan natuurlijke vijanden, strijdt aanstaand kabinet Schoof in Europa tegen noodzakelijke natuurbescherming. Tegen de bio-diverse bodem onder ons voeten. Over Omzigt's zogenaamde bestaanszekerheid gesproken. Het is een lachertje van gebakken lucht.

Mocht u ooit onverhoopt in een boom belanden wegens onvoorziene, natuurlijke omstandigheden, denk dan even terug aan onze Haagse beleidsmakers die, met een goed gevoel voor nihilisme, rigoureuze weigerden de mens preventief te redden van de nietsontziende plaaggeesten van water, vuur en wind.

Het is een lachertje van gebakken lucht

Hermien en Theo geven een inkijk in

'Zie dat ik er ook nog ben'

Dit is een interview met mensen die dementie hebben. Kan dat wel? „Je weet niet of het waar is wat ze zeggen”, werpt iemand tegen. Maar dat weet je bij anderen ook niet. Mensen met dementie horen er gewoon bij. Wat Theo en Hermien denken, is niet minder waard omdat ze vergeten.

FRANK TIMMERS

De kans om Theo uit Almelo en Hermien uit Holten te interviewen doet zich voor in een boerderij op het platteland bij Zenderen. Waarom ze er zijn, komt later. Ze zitten er bij een vergadering die te druk voor ze is om echt mee te kunnen doen. Daarna trekken ze zich terug op een rustiger plekje.

Ine Bonke, die hen daarnaartoe heeft gebracht, zegt: „Dat was te veel voor jullie.” Zij werkt voor Dementie Twente. „Theo, heb je het een beetje kunnen volgen?” Theo antwoordt: „Ja, hoor. Ik heb een gehoorapparaat. Je ziet het niet, maar ik kan alles goed horen.”

Vrolijke flapuit

De schijnbaar immer vrolijke Theo is 82 jaar. In dienst van Shell zag hij veel van de wereld. „Ik ben met 54 met pensioen gegaan, dat is al twintig jaar geleden. Ik wil er nog wel 20 bij doen. Ik ga nog altijd naar de sportschool. 25 kilo, dat is niks.” Met zijn vrouw Anneke woont hij in Almelo.

Jullie wonen prachtig...

Theo: „Ja, we hebben een fantastisch uitzicht. Met een garage eronder. De kamers zijn 4 meter hoog en 80, 90 vierkant. Echt een flinke maat, hoor. Ik ga er niet meer weg.”

Hermien is haar leeftijd kwijt, maar niet haar geboortedatum. „24 februari 1957”. Ze zegt dat het belangrijk is dat de ander aanvoelt hoe ze zich voelt. „Dat lukt in een rustige omgeving beter.” Ze woont met haar man Wim in Holten. Ze zijn kleiner gaan wonen en hebben spullen moeten wegdoen.

Theo, hoe ziet jouw dag eruit?

Theo: „We gaan overal naartoe. In de regio hebben we zo'n beetje alles wel gezien. Alle musea in Nederland ken ik eigenlijk wel. Ik wil graag een museum met een stoel waarop ik kan gaan zitten als ik moe ben. Ik vind het heel prettig onder de mensen te blijven. Je moet aanspraak hebben en wat te vertellen hebben. Nou, dat heb ik altijd wel gehad.”

En Hermien?

Hermien: „We gaan vaak samen boodschappen doen. Er komt een heleboel in het wagentje te liggen, maar dan weet ik niet meer wat. Dat benauwt me. Wim is bij me en ik denk dan: „Eigenlijk doet hij boodschappen en ik loop ik er maar wat achteraan. Dat is heel deprimerend.”

Zijn er dingen die je niet meer doet, die je mist?

Hermien: „Ik zou nog graag uitgaan, maar dat is verwaterd. Je voelt dat je geen aandacht meer krijgt. Dat is niet zo, maar dat is een gevoel. Dan laat ik het maar zitten. Een ander zegt: dit moet je doen of dat. Maar dan denk ik, dat heb ik net al gedaan. Terwijl het misschien niet zo is. En dat snappen ze niet.”

Wat heb je nodig van de mensen om je heen?

Er komt een heleboel in het wagentje te liggen, maar dan weet ik niet meer wat. Dat benauwt me

Hermien

